



Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΜΠΑΡΤΟΛ



ΙΑ στιγμή δὲν ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πέτρος Μπαρτόλ διωρίσθη διευθυντῆς τοῦ μεγάλου μηχανουργείου τοῦ Σαιν-Ρεμού, καὶ ὅλοι, συγγενεῖς καὶ φίλοι ἔβαλαν εἰς τὸν νοῦν των νὰ τὸν ἀποκαταστήσουν.

— Εἶναι καιρὸς πλέον, Πέτρο μου, νὰ κάμης καὶ σὺ οἰκογένειαν εἶπε δογματικῶς ὁ θεῖος Ἰσιδώρος

— Βεβαίως δὲν πρέπει ν' ἀφήσῃς νὰ παρέρχεται καιρὸς πολῦτιμος, προσέθηκεν ἡ θεία Ἐσθήρ.

— Ἄν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σου, εἶπεν αἰδημόνως ἡ ἐξαδέλφη Λάυρα, θὰ εἶχα ἤδη καμωμένο καὶ τὸ σπῆτι μου.

— Ἐγὼ θὰ εἶχα καὶ παιδιὰ εἶπεν ὑπερβηματίζων ὁ ἐξάδελφος Ἰωσήφ.

— Ἐπειτα τί ὀργή!... Εἶπε δευτερολογῶν ὁ θεῖος Ἰσιδώρος, τόσα κορίτσια ἔγουμε ἐδῶ καὶ κανένα δὲν σοῦ ἀρέσει. Νὰ ἔξαφνα ἡ κόρη τοῦ Ζερβάλ εἶναι χαριτωμένο κορίτσι!... Ἡ ἄλλη τοῦ δ' Ἐρβίλ εἶναι ἓνα μονιδικὸ κομματάκι!... Ἄν πῆς γιὰ τὴν Δουραντὲς ἐκεῖνη εἶναι θαῦμα!.. Διάλεξε λοιπὸν καὶ πάρε!

— Δὲν λέγω τὸ ἐναντίον, θεῖε μου εἶπεν ὁ νέος, καὶ δὲν ἔχω ἀμφιβολίαν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ κορίτσια εἶναι καλὰ καὶ ἄγια. Ἄλλ' ἐγὼ τὴν γυναῖκά μου θέλω νὰ τὴν ἀγαπῶ ὀλίγον πρὶν καὶ δὲν ἐννοῶ νὰ πάρω μίαν γυναῖκα ἡ ὁποία μοῦ εἶναι ἀδιάφορος.

— Μὰ, κουτέντιε, εἶπε διακόπτουσα ἐν ἀγανακτήσει ἡ θεία Ἐσθήρ, ὁ ἔρωσ θὰ ἔλθῃ ἔπειτα. Τὸ καλὸ ποῦ σοῦ θέλω, πάρε τὴν κόρην τοῦ δ' Ἐρβίλ....

— Καὶ γιατί αὐτὴν;

— Διότι εἶναι καὶ ἡ πλουσιωτέρα. Καὶ ἀφοῦ ὅλοι σοῦ εἶναι ἀδιάφοροι, πάρε τοῦλάχιστον ἐκείνην ποῦ ἔχει τὴν μεγαλειτέρα προίκα!...

— Σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι ἀδίκως γάνετε τὰ λόγια σας. Ἐγὼ ἔλαβα τὴν ἀπόφασίν μου. Ἐννοῶ τοῦ γάμου μου νὰ προηγηθῇ ὁ ἔρωσ, ἡ τοῦλάχιστον μία συμπάθεια. Ὅριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως!

Καὶ διὰ νὰ δώσῃ πέρασ εἰς συζήτησιν ἡ ὁποία ἐγένετο διὰ πεντηχοστὴν φορὰν ἐνώπιόν του, ὁ νέος ἐπῆρε τὸ καπέλλο του καὶ ἔφυγεν ὀλοταχῶς.



Ὅταν μετὰ μίαν ὥραν ἐπέστρεψεν ὅλοι εἶχαν φύγει καὶ μόνον ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι του εὗρε μίαν μικρὰν ἐπιστολὴν τῆς θείας Ἐσθήρ, ἡ ὁποία ἔλεγε:

«Ἀναψιέ μου,

«Σκέψου ὅτι σοῦ εἶπα περὶ τῆς δεσποινίδος δ' Ἐρβίλ. Οἱ γονεῖς της εἶναι πρόθυμοι νὰ δεχθοῦν τὴν αἰτήσιν σου. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι καὶ θὰ τῆς ἀρέ-

σης. Σκέψου λοιπόν. Πενήντα χιλιάδες φρ. εισόδημα δὲν εἶναι παῖξε γέλασε.
 » Ἐλα ἀπόψε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Δεσήμω, ὅπου δίδεται χορὸς καὶ σὲ προσεκά-
 λεσαν. Θὰ ἦναι καὶ ἡ δεσποινὶς δ' Ἐρβίλ, θὰ τὴν ἰδῆς καὶ τότε ἐγὼ ἀναλαμ-
 βάνω νὰ κάμω τὰ κατάλληλα διαβήματα.

Ἡ γρηὰ θειά σου

Ε Σ Θ Η Ρ

— Ἄ! Μὰ εἶναι ἀνυπόφοροι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, εἶπεν ὁ νέος ἐν ἀγανακτῆσει.
 Ἐ! Δοιπόν, ὄχι κύριοι γέροι θεῖοι καὶ γρηῆς θεῖες! Ὅχι! Δὲν θὰ πάρω μίαν
 γυναῖκα τὴν ὅποιαν δὲν ἀγαπῶ! Ὅχι!

Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ διὰ νὰ ἐργασθῆ ὅτε ἠκούσθη ὁ κώδων τῆς
 εἰσόδου.

— Ἐξ ἅπαντος κανὲν συνοικέσιον θὰ ἔρχεται, εἶπε. Μὰ τὸν Θεὸν μοῦ ἔρχε-
 ται ἔρεξις νὰ παραιτηθῶ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ μηχανουργείου τοῦ
 Σαιν-Ρεμού. Θὰ ἦναι ὁ μόνος τρόπος νὰ μὴ μὲ θέλῃ καμμία ἀπὸ αὐταῖς τῆς
 κυρίαίς.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην εἰσῆλθεν ὁ ὑπηρετὴς μὲ ἐν ἐπισκεπτήριον.

— Ἡ δεσποινὶς δ' Ἐρβίλ, εἶπεν ὁ νέος κατὰπληκτος. ὦ! Αὐτὸ ἔλειπε νὰ
 ἔλθῃ τώρα μόνη της, ἴσως διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρα μου. Αὐτὸ πλέον εἶναι ἀπί-
 στευτον!

Καὶ στραφίς πρὸς τὸν ὑπηρετὴν.

— Ἄς ὀρίσῃ.

Μετὰ ἐν λεπτόν τῆς ὥρας ἡ θύρα ἠνοίχθη καὶ εἰσῆλθεν ἡ δεσποινὶς δ' Ἐρβίλ.

Ὁ Πέτρος ἔδραμεν εἰς προϋπάντησίν της.

— Λάβετε τὸν κόπον, δεσποινὶς, νὰ καθήσγητε εἶπε προσφέρων τὸ καλλίτερον
 κάθισμα.

Ἡ νεῆνις, συγχεκινημένη κατ' ἀρχάς, ἤρχισεν ἐπὶ τέλους νὰ καθησυχάζῃ.

— Συγχωρήσατέ με, κύριε, εἶπε διὰ τὸ διάβημά μου αὐτὸ τὸ ὅποιον βεβαίως
 πολὺ θὰ σᾶς ἐκπλήττῃ.

— Ὅμολογῶ, δεσποινὶς, εἶπεν ὁ νέος, ὅτι ἐπειδὴ... δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ
 σᾶς ἦμαι γνωστός... Ἄλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει νὰ θεωρῶ τὴν ἐπίσκεψίν σας,
 ὡς μίαν ἀπροσδόκητον εὐτυχίαν... Ἐὰν ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ εἰπῆτε
 τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς σας.

— Πολὺ λεπτὸς ὁ σκοπὸς αὐτὸς καί...

— Ἐννόησα, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Πέτρος. Ἐξ ἅπαντος ἔρχεται νὰ ζητήσῃ
 τὴν χεῖρα μου. Μὰ τὸν Θεόν, ὡς τόσον πολὺ ἐπροόδευσεν ὁ κόσμος!...

Ἡ δεσποινὶς δ' Ἐρβίλ ἐξηκολούθησε.

— Θὰ ἔλθω κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν σκοπόν. Πρόκειται περὶ ἐνὸς μελετωμένου
 συνοικεσίου.

— Ἄ! Σχέδια ἀπλῶς!

— Διόλου ἀπλῶς. Αἱ συνεννοήσεις ἔχουν προχωρήτῃ πολὺ.

— Μπᾶ!

— Βεβαίως. Οἱ γονεῖς μου καὶ ἡ θεία σας εἶναι εἰς διαρκῆ κίνησιν. Τώρα
 δὲν ἀναμένεται παρὰ ἡ συναίνεσίς σας. Ὅσον ἐμέ... δὲν μ' ἐρωτᾷ κανεὶς. Ὁ
 πατὴρ μου μοῦ εἶπε: «Σκεπτόμεθα νὰ σοῦ δώσωμεν τὸν κ. Μπαροτὸλ τὸν νέον
 διευθυντὴν τοῦ μηχανουργείου τοῦ Σαιν-Ρεμού. Θέσις θαυμασία, εἴκοσι πέντε χι-
 λιάδες φρ. μισθός, εὐρύτατον μέλλον, παράσημον ἀσφαλῶς, πολιτικὴ ἀποκατά-
 στασις ὑπερασφαλιστάτη. Εἶναι μία λαμπρὰ εὐκαιρία τὴν ὅποιαν δὲν ἐννοῶμεν
 νὰ χάσωμεν, πρὸς τὸ συμφέρον σου.»

Ὁ Πέτρος ἐφαίνετο κατὰπληκτος.

— Ὡστε δεσποινὶς τόσον ἐπροχώρησαν τὰ πράγματα;

— Μάλιστα, κύριε.

— Περίεργον!

— Περιεργότατον! Νὰ λάβουν τοιαύτην ἀπόφασιν χωρὶς νὰ μὲ συμβουλευθοῦν. Διότι ἐγώ, κύριε, δὲν σᾶς ἀγαπῶ.

— "Α!

— Διόλου.

— "Ω! Δεσποινίς!...

— Μάλιστα, κύριε δὲν σᾶς ἀγαπῶ. Καὶ ἂν ἦλθα ἐδῶ, ἦλθα διὰ νὰ σᾶς εἶπω ὅτι δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ συνεννοῆσθε μὲ τοὺς γονεῖς μου διὰ νὰ μὲ διαθέσετε ὅπως θέλετε σεῖς! Χωρὶς νὰ ἔχητε ἰδέαν τῶν ὀρέξεων τοῦ χαρακτήρός μου, μὲ ὑποχρεώνετε νὰ σᾶς πάρω. Ἔρω; πρὸς ἐμὲ βεβηλῶς δὲν σᾶς ὑπαγορεύει τὰ διαβήματα ταῦτα! "Αρα τὸ κάμνετε διὰ λόγου; συμφέροντος. Λοιπὸν μάθετε, κύριε, ὅτι ἂν μὲ πάρετε, θὰ ἦμαι μὲν σύζυγος ἐννοοῦσα τὰ καθήκοντά της, ἀλλὰ δὲν θὰ σᾶς ἀγαπῶ!

Καὶ ἠγέρθη εἰς τὴν φύγην.

— Δεσποινίς, εἶπεν ὁ Πέτρος, ἀκούσατέ με μίαν στιγμὴν. Μὲ ἀδικεῖτε. Οὐτ' ἐγὼ σᾶς ἀγαπῶ καὶ οὐτε καὶ ἐσκέφθην νὰ σᾶς νυμφευθῶ.

— Πῶς; "Ωστε ὅσα μοῦ εἶπαν ἤδη οἱ γονεῖς μου;...

— Τὰ ἐφαντάσθησαν. Ἴσως μὲ παρέστησε κακῶς ἡ θεία μου.... "Οσον ἀφορᾷ ἔμω; ἐμὲ, ἠρνήθη ἄνθρωπος πάντοτε καὶ ἰδοὺ ἀκόμη τὸ γράμμα τῆς θείας μου ἀπὸ τὸ ὅποιον φαίνεται πόσας προσπαθείας κατέβαλλον διὰ νὰ μὲ πείσουν.

Ἡ νεῆνις ἀνέγνωσε μετὰ προσοχῆς τὴν ἐπιστολὴν.

— Εἶναι δυνατὸν; Εἶπε! "Ωστε καὶ σεῖς ἀρνείεσθε;

— Ἀπολύτως.

— Καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, διότι δὲν θέλετε νὰ νυμφευθῆτε χωρὶς ἔρωτα;

— Ἀπλούστατα!

Ἡ δεσποινίς δ' Ἐρβίλ ἠρυθρίασε.

— "Α! Κύριε, εἶπε.... Πόσον λυποῦμαι ποῦ σᾶς ὠμίλησα πρῶν....

— Διόλου, δεσποινίς, εἶπεν ὁ Πέτρος Ἴσα, ἴσα, σᾶς εἶμαι ἀπείρως ὑπόχρεως. Ἐγὼ πρέπει νὰ σᾶς ζητήσω συγγνώμην διότι τὸ ὄνομά μου ἀνεμίγηται ἀκουσίως μὲ. Ὅπως δὲ ἦσθε ἀγαπᾶτε, δεσποινίς, ἐκ μέρους μου δὲν θὰ ἐνοχληθῆτε πλέον.

— "Ω! Πόσον εἴθε καλὸς, κύριε.

— Ἀπλῶς εὐχριστῆς, δεσποινίς.

— Λοιπὸν, καὶ πάλιν σᾶς εὐχαριστῶ, κύριε. Θὰ ἐπανιδοθῶμεν ταχέως, ἴσως ἀπόψε μάλιστα, εἰς τὸν χορὸν τοῦ Δεσήμερ, ἀφοῦ ὁ λόγος διὰ τὸν ὅποιον προσεποίησα ὅτι ἔχω πονοκέφαλον, ἔλειψε.

— Ἀπόψε!... Ὅθι ἔλθω κ' ἐγὼ δὲν ὑπάρχει καὶ δι' ἐμὲ λόγος νὰ μὴν ἔλθω.

Καὶ ἐχωρίσθησαν μὲ ἐν γλυκῷ μειδίαμα ἐκατέρωθεν.

— Χαριτωμένη αὐτὴ ἡ μικροῦλα, ἐσκέφθη ὁ Πέτρος.

— Πολὺ καλὸς νέος, εἶπεν ἡ δ' Ἐρβίλ καθ' ἑαυτήν.



Εἰς τὰς ἔνδεκα τῆς νυκτὸς ὁ Πέτρος, ὅστις εἶχεν ἐνδυσθῆ μὲ κάποιαν ἀνυπομονησίαν, εἰσήρχετο εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Δεσήμερ εἰς τὴν θύραν τῆς ὁποίας τὸν ἀνέμενον ἡ θεία Ἐσθήρ.

— Βλέπεις, θεία μου, εἶπεν ὁ νέος, ὅτι ἔρχομαι διὰ νὰ σοῦ κάμω τὸ χατήρι σου; Ποῦ εἶναι ἡ δεσποινίς δ' Ἐρβίλ; Παρουσίασέ με νὰ τῆς κάμω ὀλίγο κόρτε.

Ἄλλὰ παραδόξως ἡ θεία ἐξεπράγη ἀκράτητος.

— Κακόμοιρε! Τώρα θ' ἀκούσης. Μίαν ὥραν σὲ περιμένω ἐδῶ. Ἀποχαιρέτησέ την τὴν δ' Ἐρβίλ.

Ὁ Πέτρος ὠχρίασε.

— Διατί; Τί τρέχει;

— Καταστροφὴ!

— Δηλαδή; Ἐξηγήσου!

— Νά, ὄλη ἡ περιουσία της ἐχάθη. Ἐννοεῖς τώρα διατί ὁ πατέρας της ἤθελε

νά επισπεύσῃ τὸν γάμον τῆς; Διότι ἤξευρε τὴν συμφορὰν τοῦ. Φθῆνὰ τὴν γλύτωσης.

- "ὦ! Θεία μου, εἶσαι πολὺ αὐστηρά!
- Αὐστηροτέρα ἀκόμη θὰ γείνω. Ἄκους ἐκεῖ μὲ αὐτὰ τὰ χάλια νὰ μᾶς ἔλθουν καὶ εἰς τὸν χορὸν. Σᾶν δὲν ντρέπονται!
- "Α! Ἐδῶ εἶναι;
- Βεβαίως. Νά τὴν ἐκεῖ κάτω. Ἔλα μαζύ μου νὰ ἰδοῦμε τῆς ἄλλαις τώρα..
- Ἀφήστε με ὀλίγον, θεία μου. Θέλω κάποιον νὰ συναντήσω!..
- Ποῖον;
- Τὴν δεσποινίδα δ' Ἐρβίλ, θέλω νὰ χορεύσω μαζύ τῆς...
- Μπᾶ καὶ γιατί;
- Διὰ νὰ τὴν γνωρίσω καλλίτερα καὶ νὰ τὴν πάρω ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα.
- Νά τὴν πάρῃς; Μὰ ἐπρελλάθηκες παιδί μου;
- Ἴτως!..

Καὶ ἀφῖνων τὴν θείαν τοῦ εἰς τὴν κατάπληξίν τῆς, ἔσπευσε πρὸς τὴν δεσποινίδα δ' Ἐρβίλ.

- Θὰ ἔχῃτε τὴν καλωσύνην δεσποινίς, νὰ μοῦ παραχωρήσητε τὸ πρῶτον βάλς;
- Εὐχαρίστως, κύριε.

Καὶ οἱ δύο νέοι ἤρχισαν νὰ χορεύουν, ἐνῶ ὁ θεῖος Ἰσιδώρος, ἡ θεία Ἐσθήρ, ὁ ἐξαδελφος Ἰωσήφ καὶ ἡ ἐξαδέλφη Λαύρα ἀντήλλασαν σημεῖα ὑπερτάτης ἀπελπισίας.



Ὁ Πέτρος Μπαρτόλ καὶ ἡ Σωσάνη δ' Ἐρβίλ εἶναι σύζυγοι πρὸ δύο μηνῶν καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς Σαιν Ρεμύ, περιττὸν δὲ νὰ προσθέσωμεν ὅτι εἶναι σύζυγοι εὐτυχεῖς.

— Περιέργον, λέγει ἡ Σωσάνη εἰς τὸν σύζυγόν τῆς, περίεργον ὅτι ἡγαπήθημεν συγχρόνως καὶ οἱ δύο καὶ μάλιστα ἐνῶ προσεπαθοῦμεν ν' ἀποδείξωμεν ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον ὅτι δὲν ἀγαπώμεθα!..

- Ἀλήθεια!
- Καὶ ἀκόμη περιεργότερον ὅτι συνέπεσε νὰ μὲ ζητήσης ἀκριβῶς ὅταν διεδόθη εἰς τὸ γρηματιστήριον ἐκεῖνῃ ἡ ψευδὴς φήμη ὅτι ὁ πατήρ μου κατεστράφη καθ' ὀλοκληρίαν. Χωρὶς αὐτὴν τὴν περιπέτειαν θὰ ἤμποροῦσα νὰ νομίσω ὅτι μ' ἐπῆρες διὰ τὴν προίκα μου!..

[Μετάφρασις Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ]

MIX. ΤΡΙΒΩΛΥ

